

Nr 346.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga, m. m.; given Stockholms slott den 21 november 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag,

dels inhämta riksdagens yttrande över härvid fogade förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga,

dels ock föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående undantag i vissa fall från stadganden om uttagande av avgift vid indrivning av kommunalutskylder.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga.

Härigenom förordnas, att 1 §, 2 § 1 mom. samt 4 och 6 §§ förordningen den 17 november 1939 med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

1 §.

Skattskyldig, som inkallats till tjänstgöring vid krigsmakten jämlikt 28 § 1 mom. värnpliktslagen, äger enligt vad i denna förordning stadgas åtnjuta anstånd i avseende å indrivningen av honom påförda utskylder.

Med utskylder — — — med kronouppbörd.

2 §.

1 mom. Underlåter den skattskyldige att i behörig ordning erlægga honom påförda utskylder, vilka förfalla till betalning vid uppbördsstämma eller uppbördstermin, som helt eller delvis infaller under tiden för tjänstgöringen vid krigsmakten eller inom två månader efter tjänstgöringens slut, må indrivning av belopp, som på grund därav uppföres i restlängd, icke ske förrän den skattskyldige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovning två månader i följd varit fri från sådan tjänstgöring.

Har underlåtenhet — — — sådant belopp.

4 §.

Vad i uppbördsförfattningarna är stadgat rörande skyldighet att erlægga indrivningsavgift skall icke äga tillämpning å restfört utskyldsbelopp, som i 2 § avses, i den mån betalning inflyter innan den skattskyldige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovning ett år i följd varit fri från tjänstgöring, som i 1 § sägs.

6 §.

Militär befälhavare, — — — vederbörlig utmätningsman.

Har anmälan som nyss sagts insänts direkt till utmätningsmannen, åligger det denne att från vederbörande inskrivningschef eller annan militär myndighet införskaffa erforderliga uppgifter angående den skattskyldiges tjänstgöring, och skall i avbidan på sådana uppgifter anstå med indrivningen av de utskylder varom fråga är.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1942, där ej Konungen förordnar att densamma skall träda i kraft vid senare tidpunkt. Förordningen gäller i tillämpliga delar även utskylder, vilka påförts skattskyldig som inkallats till tjänstgöring vid krigsmakten jämlikt § 28 mom. 1 eller § 36 mom. 2 värnpliktslagen den 30 juni 1936 (nr 443), jämväl till den del utskylderna förfallit till betalning under tiden från och med den 1 september 1939 till dagen för förordningens ikraftträdande men ej före sistnämnda tidpunkt indrivits.

Förslag

till

lag angående undantag i vissa fall från stadganden om uttagande av avgift vid indrivning av kommunalutskylder.

Härigenom förordnas som följer:

Vad i lag är stadgat rörande uttagande av särskild avgift för indrivning av kommunalutskylder skall icke äga tillämpning med avseende å utskylder, påförda skattskyldig som inkallats till tjänstgöring vid krigsmakten jämlikt 28 § 1 mom. värnpliktslagen, i den mån med indrivning av utskylderna fått anstå enligt särskilda, av Konungen utfärdade bestämmelser och betalning inflyter innan den skattskyldige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovning ett år i följd varit fri från sådan tjänstgöring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1942, där ej Konungen förordnar att densamma skall träda i kraft vid senare tidpunkt, samt gäller även utskylder, vilka påförts skattskyldig som inkallats till tjänstgöring vid krigsmakten jämlikt § 28 mom. 1 eller § 36 mom. 2 värnpliktslagen den 30 juni 1936 (nr 443).

Genom denna lag upphäves lagen den 17 november 1939 (nr 811) angående undantag i vissa fall från stadganden om uttagande av avgift vid indrivning av kommunalutskylder.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 november 1941.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för försvarsdepartementet och t. f. chefen för socialdepartementet, statsrådet Bergquist, anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss:

Enligt 2 § förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga må, därest skattskyldig, som inkallats till tjänstgöring vid krigsmakten jämlikt § 28 mom. 1 eller § 36 mom. 2 värnpliktslagen, underlåter att i behörig ordning erlägga honom påförda utskylder, vilka förfalla till betalning vid upp bördsstämma eller upp bördstermin, som helt eller delvis infaller under tiden för tjänstgöringen vid krigsmakten eller inom två månader efter tjänstgöringens slut, indrivning av belopp, som på grund därav uppföres i restlängd, icke ske förrän två månader förflutit från tjänstgöringens slut.

Enligt 4 § samma förordning och lagen den 17 november 1939 (nr 811) angående undantag i vissa fall från stadganden om uttagande av avgift vid indrivning av kommunalutskylder är sådan skattskyldig vidare befriad från att erlägga indrivningsavgift å restfört utskyldsbelopp, som i 2 § förordningen avses, försåvitt betalning inflyter inom ett år från det den skattskyldiges tjänstgöring vid krigsmakten upphörde.

Förordningen överensstämmer i nu angivna delar helt med det förslag till förordning i ämnet, över vilket Kungl. Maj:t genom proposition, nr 63, till 1939 års urtima riksdag inhämtade riksdagens yttrande. Lagen är likalydande med ett lagförslag, som genom samma proposition förelades riksdagen till antagande.

I sitt i anledning av propositionen avgivna, av riksdagen godkända utlåtande, nr 27, yttrade *andra särskilda utskottet* beträffande förslaget till förordning bl. a. följande:

Utskottet har uppmärksammat att enligt förslaget en värnpliktig, som under flera perioder inkallas till tjänstgöring vid förstärkt förvarsberedskap eller mobilisering, icke alltid kommer att erhålla det skydd mot indrivningsåtgärder, som förslaget är avsett att giva. Inom utskottet har därför bland

annat den lösningen ifrågasatts, att därest ny inkallelse av värnpliktig sker inom viss kortare tid efter den första tjänstgöringens slut, skall så anses som om tjänstgöringen varit sammanhängande. Utskottet förutsätter, att Kungl. Maj:t har sin uppmärksamhet riktad på frågan om beredande av skydd åt värnpliktiga av denna kategori.

I skrivelse den 11 oktober 1941 har *riksräkenskapsverket* meddelat, att hos verket framställts förfrågningar från länsstyrelser och landsfiskaler huruvida, i det fall att skattskyldig efter att ha fullgjort militärtjänstgöring ånyo inkallades till sådan tjänstgöring innan de i förordningen angivna tidsfristerna — två månader respektive ett år — gått till ända, nämnda tidsperioder skulle räknas från den första eller från den andra tjänstgöringens slut eller om tvåmånadersfristen skulle beräknas från den andra tjänstgöringens avslutande och årsfristen från det den första tjänstgöringen upphörde. Enligt verkets uppfattning vore ifrågavarande spörsmål av den art, att det icke torde ankomma på verket att med stöd av det i 9 § förordningen givna bemyndigandet utfärda föreskrift i ämnet. På grund därav hade verket funnit sig böra underställa frågan Kungl. Maj:ts prövning. För egen del funne verket — i viss anslutning till de önskemål, som kommit till uttryck vid frågans behandling inom vederbörande riksdagsutskott — övervägande skäl tala för att militärtjänstgöring med kortare avbrott än två månader respektive ett år borde i förevarande avseenden räknas som en sammanhängande tjänstgöring.

Över riksräkenskapsverkets skrivelse ha efter remiss utlåtanden avgivits av *överbefälhavaren över rikets försvarskrafter och statskontoret*, vilka biträtt den av riksräkenskapsverket i slutet av dess skrivelse uttalade meningen.

I proposition nr 318 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t framlagt förslag till ny värnpliktslag. Såsom i propositionen (sid. 125) anmärkts, kommer förslaget, därest det upphöjes till lag, att nödvändiggöra ändringar i andra lagar och författningar. I anledning härav har inom försvarsdepartementet upprättats en den 10 november 1941 dagtecknad *promemoria angående vissa författningsändringar med anledning av förslaget till ny värnpliktslag*.

I promemorian har bland annat erinrats, att i 6 § förordningen den 17 november 1939 med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga ålägges utmättningsman för visst fall skyldighet att från vederbörande rullföringsbefälhavare eller annan militär myndighet införskaffa vissa uppgifter. Då rullföringsbefälhavares åligganden enligt förslaget till ny värnpliktslag skulle övertagas av inskrivningschefen, borde tydligen ifrågavarande författningsrum ändras i enlighet därmed. I samband med ändring av 6 § torde en formell omarbetning av 1 § äga rum.

Över promemorian har infordrat utlåtande avgivits av *ställföreträdaren för chefen för försvarsstaben*, som förklarar sig icke ha något att erinra mot vad sålunda anförts.

I samband med ikraftträdandet av den föreslagna nya värnpliktslagen synas 1 och 6 §§ förordningen med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga böra ändras i enlighet med vad som föreslagits i den inom försvarsdepartementet upprättade promemorian.

Vad angår övriga här förut berörda bestämmelser i förordningen ävensom i lagen angående undantag i vissa fall från stadganden om uttagande av avgift vid indrivning av kommunalutskylder, torde med grunderna för ifrågavarande lagstiftning bäst överensstämman, att indrivningsåtgärder icke vidtagas förrän den skattskyldige två månader i följd kunnat ägna sig åt civil verksamhet. Likaledes anser jag befrielsen från skyldigheten att erlægga indrivningsavgift skäligen böra gälla så länge den skattskyldige icke ett år i följd varit fri från värnpliktstjänstgöring. Då det synes tveksamt, huruvida bestämmelserna härutinnan kunna tillämpas i enlighet med det nu anförda, förordar jag ändring av desamma.

Samtidigt härmed torde lämpligen i förtydligande syfte den ytterligare ändringen i 4 § förordningen böra vidtagas, att ordet »försåvitt» utbytes mot uttrycket »i den mån». Härigenom kommer det att av författningstexten klart framgå, att, därest den skattskyldige under den tid, under vilken indrivningsavgift ej får uttagas, gör avbetalning å det restförda utskyldbeloppet, efter utgången av nämnda tid indrivningsavgift får uttagas å det då oguldna beloppet men allenast å detta. Ett motsvarande förtydligande synes böra göras i lagen angående undantag i vissa fall från stadganden om uttagande av avgift vid indrivning av kommunalutskylder.

Förevarande författningsändringar synas lämpligen böra träda i kraft samtidigt med den nya värnpliktslagen. Vissa övergångsbestämmelser böra därvid meddelas.

Inom finansdepartementet ha upprättats förslag till de sålunda av mig förordade författningsändringarna, nämligen förslag till

1) *förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 17 november 1939 (nr 810) med särskilda bestämmelser angående indrivning av utskylder hos vissa skattskyldiga samt*

2) *lag angående undantag i vissa fall från stadganden om uttagande av avgift vid indrivning av kommunalutskylder.*

Under hänvisning till vad jag nu anført får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition *dels* inhämta riksdagens yttrande över förstnämnda förslag, *dels ock* föreslå riksdagen att antaga lagförslaget.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

R. Wærneman.